

Publicerad 2017-08-16 01:20 av Marianne Räf

Trånande dikt.

Attraherad ~~~ slumrande lustar...

Söker orden, söker Tillfället, söker dig !

Har gjort en Upptäckt: det är du som fattats mig!

Tillsammans med dig, önskar jag -verkligen- gå.

Du kan känna dig hem-tam i mitt hjärtas vrå.

Nej, - Vänner, - du är inte som alla andra.

Lagt märke till mången, som fortsatt å vandra!

Fast, jag ville inte alls ha dem tillbaka.

Men, DIG skulle jag aldrig vilja försaka !

Dock, har jag svårt att minnas Längtans Röda Kyss.-

Jo, fick en för 9 år sedan, han var -- ryss !!!!

Mindes, sen, att honom har jag, minsann, ridit, -

men insåg att vi, ifrån varann har glidit.

Om, ändå, män inte alltid gick före Fall !

Då stanna´ jag kvar i den egna båtens Svall..

Vrider mig i fläsket av längtan efter dig.

Får jag som jag vill, ska Inget fattas mig !

Man kan undra vad som, egentligen, gäller:

Fiskar, varma -- eller nått som högre smäller!?

I Kärlekens Ljus vi gonar oss i glansen. ☺

Å, min Älskade, - får jag dra dig i Svansen ?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marianne Räf med Poeter.se id #42764 innehar upphovsrätten